

I den Anledning maa der først mindes om, at § 6 i Loven om Sundheds-væsenets Centralstyrelse af 30. April 1909 begynder: „Alle Læger, Tandlæger, Jordemødre, Sygeplejere, Massører og lignende samt alle Apotekere og deres Medhjælpere staar under Sundhedsstyrelsen, for saa vidt angaar deres Embeder, Bestillinger, Forretninger og Pligter som saadanne. Sundhedsstyrelsen fører Tilsyn med, at de saavel som opfylder de dem som saadanne ifølge de gældende Bestemmelser paahvilende Pligter, og foretager de ved deres mulige Pligtovertrædelser foranledigede Skridt“.

Det er altsaa ikke noget nyt, at Sygeplejersker kommer til at sortere under Sundhedsstyrelsen, for det har de gjort i de sidste 16 Aar, og Sundhedsstyrelsen har behandlet mange Sager angaaende Sygeplejersker.

Spørgsmaalet om, hvorvidt Sundhedsstyrelsen skal anerkende Sygeplejerskerne er derimod noget nyt, men saa længe der har været ydet Statsstøtte til Uddannelse af Sygeplejersker — det vil sige siden 1882 —, har der dog altid fra Sundhedskollegiets eller Sundhedsstyrelsens Side været stillet visse Krav til Sygeplejerskernes Uddannelse, og hvis disse Krav ikke opfyldtes, har Ministeriet ikke bevilget Tilskud. Fordringerne er naturligvis steget i Tidens Løb, og Sygeplejerskerne har selv taget Sagen i sin Haand. Som i de fleste andre Lande har Dansk Sygeplejersaad arbejdet for, at en Sygeplejerske maa have 3 Aars Uddannelse for at kunne anerkendes som uddannet Sygeplejerske. Dette gennemfører Foreningen ved kun at optage Medlemmer med en saadan Uddannelse.

Heraf følger, at naar en Sygeplejerske er Medlem af Dansk Sygeplejersaad, har hun 3 Aars Uddannelse, og da Sundhedsstyrelsen og medicinsk Fakultet finder Kravet om 3 Aars Uddannelse rigtigt, ansættes der ikke paa Statens Hospitaler (Rigshospitalet, Statshospitalet i Sønderborg, Fødselsanstalten i Aarhus og samtlige Sindssygehospitaler) nogen Sygeplejerske, som ikke er Medlem af Dansk Sygeplejersaad. Det samme gælder Københavns Kommunes Hospitaler og vistnok alle kommunale Hospitaler i Landet samt de af Hæren antagne og de under Det Røde Kors sorterende Sygeplejersker.

Det, der ligger til Grund for Lovforslaget er 1) et naturligt og berettiget Ønske hos de 3-aarigt uddannede Sygeplejersker om at modtage en offentlig Godkendelse af deres Uddannelse, saaledes at de ved denne kan skelnes fra de talrige mindre uddannede eller maaske slet ikke uddannede Kvinder, der betegner sig som Sygeplejersker, undertiden ogsaa som uddannede Sygeplejersker. Der vilde herved ogsaa for Publikum opnaas en Garanti mod at faa ikke fuldt uddannet Hjælp. Naar dette benævnes en Autorisation som Sygeplejerske, maa det ikke opfattes som indeholdende et Krav om Eneret til at udøve Sygepleje, 2) at tilvejebringe en Garanti for, at der er sikret Sygeplejersken et vist Mindstemaal af Kundskaber ved den gennemgaaede Uddannelse. Hertil kommer 3) at det ikke kan findes heldigt, at det skal være en privat Forening, som skal give Sygeplejerskerne en Slags Anerkendelse. Staten bør ikke skulle henvende sig til en privat Forening for at spørge, om en Sygeplejerskes Uddannelse er tilstrækkelig. Langt naturligere synes det at være, at det er Staten, som anerkender Sygeplejerskerne, ligesom den anerkender Læger, Tandlæger, Dyrlæger, Jordemødre og Apotekere.

Spørgsmaalet bliver dernæst, hvem der skal give Anerkendelsen, og her synes det rimeligst at gaa samme Vej som i lignende Tilfælde. For Lægers og Jordemødres Vedkommende giver Eksamen Ret til at praktisere, men for Tandlægers Vedkommende er dette ikke Tilfældet, idet der fordres 2 Aars klinisk Tjeneste hos en Tandlæge efter Eksamen, inden en Tandlæge kan faa sin Praksisret, som gives ham af Sundhedsstyrelsen ved Udstedelse af et Tandlægebrev, naar han har godtgjort at opfylde Betingelserne.

Da der for Sygeplejerskernes Vedkommende ikke kan blive Tale om en Statseksamen, da Omkostningerne herved vilde blive alt for store, og da Uddannelsen maa ske paa forskellige Hospitaler rundt omkring i Landet, og da det maa være Sundhedsstyrelsen, der foretager denne Bedømmelse, er det naturligst, at Sundhedsstyrelsen ogsaa udsteder Beviset, ligesom den udsteder Tandlægebrevet.

Hele denne Forandring, som ønskes, er altsaa den, at det i Fremtiden bliver Sundhedsstyrelsen og ikke Dansk Sygeplejersaad, der foretager Vurderingen,